

زیبا و عالمانه کار کنیم

● دکتر حیدر تورانی

از خودم شروع می‌کنم که هر سال در آستانه تولد دوباره طبیعت و نوشدن آرزوها، از خدا می‌خواهم حالم را خوش کند و احسن حالی را که خود صلاح می‌داند، نصیبم کند. اما صادقانه بگویم و صمیمانه اعتراف کنم، اتفاقی که باید، نیفتاد؛ در حالی که پروردگار عزیز بندگانش را دوست دارد و برای همه حال خوش و احسن حال می‌خواهد و این ماییم که تعلقات دنیوی را کنار گذاشته و همچنان به آن‌ها دل بسته‌ایم. غافل از آنکه همین تعلقات و دل‌بستگی‌ها نمی‌گذارند دل و دیده‌ما جلا یابد.

تعلقات ما مثل همه آدم‌ها، علاوه بر تعلقات مادی، شامل من‌ها، فقط من درست می‌گوییم‌ها، فقط من می‌فهمیم‌ها، فقط من می‌توانم‌ها، تو هیچ نیستی‌ها و همه‌چیز من هستم‌هاست. در حالی که این ما هستیم‌ها و همه‌چیز را همگان می‌دانند‌هاست که در زندگی ما گشایش ایجاد می‌کند و دل‌آرامی! و این من نیستم که درست می‌فهمم و بقیه غلط، بلکه همه‌چیز را همگان می‌دانند و می‌توانند انجام دهند، و طرف‌های مقابل من هم مثل و بیشتر از من ارزش و منزلت دارند و می‌توانند رنگ بهترین‌ها را در قلب و دل و دید و چهره و دست من بیاورند و درون آن ورود و نفوذ کنند. قلبمان زمانی آرام می‌گیرد که خدا ترس باشد و خداجو، و در عین حال دوستدار او، و از آنچه او فرمان می‌راند اطاعت کند و از غیر آن هرگز. دیده‌مان زمانی در دل‌ها نفوذ می‌کند و دیگران خواسته‌هایمان را ترتیب اثر می‌دهند که مهربانانه و صادقانه باشد. دستان ما زمانی می‌تواند دست دیگران را بگیرد و بخشنده باشد که

درومان تهی از کبر و غرور و کینه باشد. بنابراین سعی می‌کنم یاد بگیرم، قبل از هر دعا و خواسته‌ای از خدای متعال، از خود شروع کنیم و حجاب‌هایی را که برخی از آن‌ها را بر شمردیم، از خود بزداییم و به اصطلاح پرده‌ها را کنار بزنیم. آنگاه نور الهی خود خواهد آمد و همه وجودمان را مملو از خود خواهد کرد. امیدوارم در آستانه سال جدید (۱۴۰۴) و در تداوم آن، بهترین‌ها نصیب ما، خانواده‌ما، مدرسه‌ما، محله‌ما و کشور ما شود.

بباییم بیش از گفتار، از رفتارهایمان شروع کنیم. کارهایی را که بر عهده ماست درست و دقیق انجام دهیم. کم نگذاریم. زیبا و عالمانه کار کنیم. هم عالم باشیم و هم عامل. هم خندان باشیم و هم بخندانیم. هم مهربان باشیم و هم مهر بورزیم. آنچه را خود می‌خواهیم، برای دیگران هم بخواهیم. به کیفیت کارهایی که انجام می‌دهیم بیشتر و بیشتر از کمیت آن اهمیت دهیم. به جزئیات توجه کنیم که کیفیت در توجه به جزئیات است. داشته‌هایمان را قدر بشناسیم و مدام بر طبل نداشته‌ها نکوبیم. از چند کار کوچک که در توان علمی و اجرایی ماست شروع کنیم. نخواهیم همه کارها را با هم انجام دهیم، چرا که اگر بخواهیم در همه کارها قوی باشیم، در هیچ کاری قوی نخواهیم شد. بیشتر بخشیم تا بخشیده شویم و دیگران بر ما بخشند. دوستان و آشنایان را دوست داشته باشیم و عمل صالحان را در حق آنان، بدون منت و غالباً در پنهانی، انجام دهیم و بدانیم و آگاه باشیم که خداوند نهال دوستی ما را در دل آنان خواهد نشاند و این مهربانی هر دو سر است که لذت‌ها را افزون کند.

